

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 330/25
15.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Данка Лаушевића и Људмиле Миљковић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243 став 4 у вези става 2 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Св. Ђорђевића, изјављеним против пресуде Основног суда у Обреновцу К.бр.258/23 од 10.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Св. Ђорђевића, а пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.258/23 од 10.12.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.258/23 од 10.12.2024. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим и то окривљена ББ због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243 став 4 у вези става 2 КЗ, а окривљени АА због продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243 став 4 у вези става 2 у вези члана 61 КЗ, те је окривљена ББ, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4 став 2, 42, 45 став 3 и 4, 54, 56 и 57 став 1 тачка 5 КЗ, осуђена на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, која казна ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама

у којима станује у ..., ул. ....из ..., ул. ..., без примене електронског надзора и не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаних чланом 24 Закона о извршењу ванзаводских кривичних санкција и мера, а уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, те је, на основу одредбе чланова 4 став 2, 42, 44 став 3, 48, 50, 51 и 54 КЗ, осуђена и на новчану казну, као споредну, у износу од 15.000,00 динара, коју је у обавези да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у означеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора, док је окривљени АА, на основу напред наведеног законског прописа и одредби чланова 4 став 2, 42, 45 и 54 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, те је, на основу одредбе чланова 4 став 2, 42, 44 став 3, 48, 50, 51 и 54 КЗ, осуђен на новчану казну, као споредну, у износу од 30.000,00 динара, коју је у обавези да плати у року од три месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у означеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора. На основу одредбе члана 261 ЗКП обавезани су окривљени ББ и АА да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. На основу одредбе члана 264 ЗКП, обавезани су окривљени ББ и АА да суду накнаде трошкове кривичног поступка, с тим што ће се о висини трошкова одлучити накнадно, посебним решењем.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеној ББ изрећи казну затвора у трајању од осам месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора и новчану казну у износу од 30.000,00 динара, а окривљеног АА осудити на казну затвора у трајању од једне године и три месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара,

-бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Александар Св. Ђорђевић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду и предмет врати на поновно суђење.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.358/25 од 11.04.2025. године, предложио је да Апелациони суд у Београду увоји жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу Ктж.бр.203/23 од 03.02.2025. године и пресуду Основног суда у Обреновцу К.бр.258/23 од 10.12.2024. године, преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у трајању од једне године и три месеца и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, окривљену ББ на казну затвора у трајању од осам месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора и на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, а жалбу браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Александра Св. Ђорђевића, одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, заједно са првостепеном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, па је, по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљених оспорава се правна квалификација дела од стране првостепеног суда, истицањем да је поступајући суд окривљене огласио кривим за кривично дело из члана 243 став 4 у вези са ставом 2 КЗ, који члан говори о кривичним делима која припадају групи дела против привреде, те је заштитни објект заправо привреда, док у конкретном случају последица никако није, нити могла да наступи на заштитном објекту из групе кривичних дела против привреде, већ је искључиво наступила на имовини оштећене ВВ. Из самог образложења побијане пресуде, а и из исказа окривљених, може се закључити да је окривљена ББ обавила једну мању куповину платном картицом, у вредности од 755,60 рсд, док је окривљени АА обавио више мањих куповина, у вредности испод 2.000,00-3.000,00 рсд, с обзиром да исти нису знали ПИН наведене картице. Дакле, износи ових куповина не прелазе износ од 5.000,00 рсд појединачно по свакој куповини посебно, док опис кривичног дела, за које су окривљени оглашени кривим, одговара заправо делу из одредбе члана 210 КЗ, тачније ситном делу крађе, где вредност украдене ствари не прелази износ од 5.000,00 рсд. Свакако би коришћење фалсификоване платне картице створило поремећај у привреди, али у овом конкретном случају окривљени нису фалсификовали нити користили фалсификовану платну картицу. Како поступајући суд не обавезује правна квалификација дела, код овако утврђеног стања ствари суд је окривљене могао осудити за кривично дело ситна крађа из одредбе члана 210 КЗ РС, а не за кривично дело из одредбе члана 243 КЗ.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да су изнети жалбени наводи браниоца окривљених, неосновани, будући да је првостепени суд, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио кривични закон налазећи да се у радњама окривљене ББ стичу сва битна обележја кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243 став 4 у вези става 2 КЗ, а у радњама окривљеног АА сва битна обележја продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 КЗ. Наиме, из доказа изведених током овог кривичног поступка, којима је и покрепљено признање окривљених АА и ББ да су извршили предметно кривично дело, несумњиво је утврђено да су дана 09.07.2022. године, и то окривљена ББ у једном наврату, а окривљени АА у више наврата, у више продајних објеката у ..., неовлашћеном употребом туђе платне картице, у власништву оштећене ВВ, прибавили противправну имовинску корист и то окривљени АА у износу од 31.985,38 динара, а окривљена ББ у износу од 755,60 динара, тако што су наведену платну картицу типа VISA, издату од стране "Banca Intesa" а.д, за коју су знали да припада оштећеној ВВ, а који инструмент плаћања је био повезан са бројем текућег рачуна оштећене, на коме су се налазила њена новчана средства, неовлашћено употребили и то тако што је окривљени АА, у више наврата, у више објеката, за износ од 31.985,38 динара, куповао различиту робу, а

окривљена ББ, у једном објекту и то “С marketu”, за износ од 755,60 динара, купила одговарајућу робу, и вршили плаћање путем електронске наплате, на начин на који није било неопходно поседовати пин код картице, те су тако продавци извршили наплату од “Banca Intesa” а.д, са поменутог текућег рачуна оштећене ВВ, за укупан износ од 32.740,98 динара, док су окривљени наведену робу потрошили за сопствене потребе.

С обзиром да су окривљени неовлашћено употребили туђу картицу и тиме прибавили противправну имовинску корист, несумњиво је да се у њиховим радњама стичу законска обележја кривичног дела фалисифковање и злоупотреба платних картица из члана 243 став 4 у вези става 2 КЗ, којом законском одредбом је прописано да ће се казном из става 2. и 3. овог члана, казнити и учинилац који то дело учини неовлашћеном употребом туђе картице.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу и браниоца окривљених, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на одлуку о кривичној санкцији. Од олакшавајућих околности на страни окривљене ББ, суд је ценио да иста раније није осуђивана, да је у потпуности признала извршење кривичног дела, да је изразила искрено кајање, да је у потпуности обештетила оштећену ВВ, потом да је мајка четворо деце, као и да се оштећена није придружила кривичном гоњењу, док отежавајућих околности на страни окривљене није нашао. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА, суд је ценио чињеницу да је у потпуности признао извршење кривичног дела, да је изразио кајање због извршења дела, да се оштећена није придружила кривичном гоњењу против њега, те да је отац једног малолетног детета, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног суд ценио чињеницу да је исти раније укупно четири пута осуђиван и то пресудама иностраног суда у Републици Аустрији, за имовинска кривична дела, од тога два пута на условну осуду и два пута на казну затвора у трајању од осам месеци и од десет месеци, при чему је имао у виду да је окривљени последњи пут осуђен пре више од дванаест година.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће околности на страни окривљене ББ, којима је првостепени суд правилно дао карактер нарочито олакшавајућих околности, а у одсуству отежавајућих околности на страни окривљене, суд је правилно поступио када је исту осудио на казну затвора у трајању од четири месеца, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, те на новчану казну, као споредну, у износу од 15.000,00 динара, те је правилно поступио, а с обзиром на напред наведене утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног АА, када је истог осудио на казну затвора у трајању од једне године и на новчану казну, као споредну, у износу од 30.000,00 динара.

И према оцени Апелационог суда у Београду, овако изречене кривичне санкције окривљенима ББ и АА, у складу су са тежином извршених кривичних дела, степеном кривице окривљених, као и околностима под којима су кривична дела учињена, те су наведене кривичне санкције нужне али и довољне за остваривање, како сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, тако и опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ. Стога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца, да се изреченим кривичним санкцијама не може постићи сврха кажњавања, као и браниоца да суд није

дао одговарајући значај олакшавајућим околностима на страни окривљених, оцењени као неосновани, односно истима се не доводи у питање законитост и правилност одлуке о кривичним санкцијама.

Пошто се изјављеним жалбама, према оцени Апелационог суда у Београду, не доводи у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде, то су жалбе одбијене као неосноване.

Из изнетих разлога, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Цевердановић Савковић,с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић